

דברים פרק כא

(י) כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יקוק אלהיך בידך ושבית שביו: (יא) וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: (יב) והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את ראשה ועשתה את צפרניה: (יג) והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: (יד) והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה:

ספר החינוך מצוה תקלב

(א) שנצטוינו באשת יפת תואר לעשות לה כמשפט הכתוב בפרשה זו, שנאמר [דברים כ"א, י"א], וראית בשביה אשת יפת תואר וגו'. יפת תואר, כלומר שתהיה יפה בעיניו. וענין הציווי בה שיביאנה הישראל אל ביתו ויצוה אותה לגלח ראשה ולגדל צפרניה ולהסיר מעליה הכסות הנאה שהביאה מביתה, שכן דרכן של גוים הארורים שבנותיהן מתקשטות במלחמה לזנות, וירשה אותה לבכות אביה ואמה חדש ימים כרצונה. אלו הם הדברים המפורשים בכתוב בדין אשת יפת תואר, ומן הדומה שעל כל אלה יבוא חיוב העשה.

ומשרשי המצוה אמרו זכרונם לברכה לפי שלא התירה התורה יפת תואר בשביה אלא כנגד יצר הרע, שאם לא התירה הכתוב ישאנה באיסור לתוקף יצר לב האדם רע בענין החשק, ועל כן סתם הכתוב דלת בפניו להבאישה בעיניו, וצוה לגלח ראשה כדי לאבד תואר שערותיה הנאים ולגדל צפרניה כדי לנוול תואר ידיה, ושירשה אותה לבכות חדש ראשון לנוול פניה ולכלות בדמעות עיניה, גם חייב הכתוב שתשב עמו בביתו בעשותה כל זה בחדש הראשון, והכל להמאיסה בעיניו שיהא נכנס ויוצא נתקל בה ורואה בניוולה. ואמרו מן המפרשים שהיתר יפת תואר ביאה ראשונה היא בגיותה, וקרובים דבריהם אחר שההיתר שלה הוא מפני תוקף יצר הרע. אבל מהם שאמרו שאינה מותרת כלל עד לאחר כל המעשים האלו שזכרנו, ומפשט הכתובים נראה כן, גם בירושלמי [פ"ב דמכות ה"ו] חלקו על זה.